

Musical non sub rosa

A Szent Erzsébet-év ihlette musical 2009-ben először CD formában jelent meg a ferences rend támogatásával. Természetesen az alkotók (Hajnal Géza szövegíró, Andorka Péter zeneszerző) már a kezdetektől színpadra szánták a művet. November 27-én, a gazdagréti Szent Angyalok Templomban az álom valósággá vált.

CIKK | 2011. DECEMBER 17. (SZOMBAT) 15:48 | BEKÜLDŐ: KAJ ADÁM

A gazdagréti templom színházzá változott erre az estére, az imatér teatrális elrendezése csak kedvezett a transzformációnak. A játékeret egyébként ügyesen használta ki a rendezés: a negyedik fal leomlott, pontosabban a hátunk mögé került, ezáltal mi, nézők is az előadás résztvevői váltunk, főleg azokban a tömegjelenetekben, amikor a thüringiai polgárok idéződtek meg. A lépcső funkcióról külön is szólnék, hiszen *Gordon Craig*¹ óta fontos eleme a színházi szcenikának. A Rózsalányban is több volt, mint a nézőtér része: egy korridor, amin a színészek jártak-keltek, majd a végén egészen transzcendens jelentéssel ruházódott fel: a már halott Erzsébet (*Nagy Szilvia*) mintha azon sétált volna fel a mennybe.

A színészek közül a címszereplő mellett a királyi ténvő Társulat című produkciójában feltűnt *Wunderlich Józsefet*, és *Török Mátét*, a Misztrál együttes tagját emelném ki. Míg az előbbi Erzsébet férjét, Lajos fejedelmet, addig az utóbbi a ferences barátot alakította. Ebből is látható, hogy a kisebb testvérek fontos helyet kaptak a darabban. Ez nem csak az alkotók ferences kötődésének tudható be, igazolja a történelmi tény, hogy Erzsébet maga is a szerzetesrend világi ágának tagja volt. Az adakozás, a szegények pasztorálása pedig köztudottan a kolduló rend egyik nagyon fontos pillére. Az előadás szünetében ez a fajta ferencesi-erzsébeti szellem szép gesztusban nyilatkozott meg: pogácsára, teára-forralt borra a házigazda plébánia vendégei voltunk.

Azonban esztétikailag sem maradtunk éhesek. *Andorka* zenéje a maga eklektikusságával (a már-már webberi musicalbetétektől egészen a rockig nyílik a zenei olló) igazi bravúr, melyhez tökéletesen illeszkednek *Hajnal* dalszövegei. Slágerek helyett igazi mesterdarabokat és egy hiteles történelmi dramaturgiát kaptunk. Egyedül talán az antagonista szerepet betöltő Henrik és annak kísérete volt zavaró, ez is csak számában, mivel erősen az István, a király triójára emlékeztetett.

A musical témája akár be is határolhatná a darab közönségét, azonban ájtatos legendárium helyett egy valóban pörgős – részint dokumentarista – zenés drámáról van szó. Ugyanakkor nem gondolnám, hogy a karitatív gondolat csak a keresztény közösségből érkező nézőt tudja megragadni, sőt, ha valaki ódzkodna is a „szent” és annak szinonim jelzőitől, Erzsébet mint példakép, mint drámai hősnő még nyugodtan állhat előtte. Őszintén drukkolok, hogy ne csak a templomok változzanak át színházzá, hanem a színházak is legyenek egy kicsit befogadóbbak, és a musical szakmai értelemben sem maradjon sub rosa.

¹ Edward Gordon Craig (1872-1966) angol színész, rendező, díszlettervező.

További információ a műről:

- Hajnal Géza honlapja: www.hajnalgeza.hu
- Andorka Péter honlapja: www.andorkapeter.hu

KAPCSOLÓDÓ TARTALMAK:

Rózsalány

Könyvajánló: Nyerítő drótszamarak

A szerzőről »

Kaj Ádám

Rovatvezető (Irodalom, Színház)

PPKE BTK, Magyar BA (végzett: 2011)

KRE BTK, Színháztudomány MA

A hozzászólások a vonatkozó jogszabályok értelmében felhasználói tartalomnak minősülnek, értük a honlap üzemeltetője semmilyen felelősséget nem vállal. Kifogás esetén jelölje a hozzászólást kifogásolhatóként. Részletek a Honlapszabályzatban.

Itt szólhatsz hozzá a cikkhez

Bejelentkezés

Ide írhatod a hozzászólásodat!

0 hozzászólás megjelenítve

Hozzászólások rendezésének módja: a legújabbat előre

M [Értesítés e-mailben](#) S [RSS](#)

Válaszok

Trackback URL <http://disqus.com/forums>